

2007. szeptember 27., csütörtök

5. kéri Kínát és Oroszországot, hogy teljes mértékben támogassa az ENSZ Biztonsági Tanácsának világos nyilatkozatát, amely elítéli a Burmában alkalmazott brutális erőszakot, és felkéri az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy hatalmazza fel az ENSZ főtitkárát, hogy a nemzeti megbékélés és a demokratikus átmenet elősegítése érdekében lépéseket tegyen Burmában, és felszólítja továbbá az ENSZ közgyűlését, hogy tegye meg a megfelelő lépéseket;
6. felszólítja az ENSZ Biztonsági Tanácsát annak biztosítására, hogy az ENSZ főtitkárának Burma ügyében illetékes speciális tanácsadója, Ibrahim Gambari a lehető legrövidebb időn belül kezdje meg tervezett burmai látogatását, és feltételek nélkül biztosítsanak számára szabad mozgást és bejutást;
7. felszólítja az EU Tanácsát, hogy sürgősen vegye fel a kapcsolatot az Egyesült Államokkal, a Dél-ázsiai Nemzetek Egyesületével (ASEAN) és a nemzetközi közösség más tagjaival annak érdekében, hogy további összehangolt intézkedéseket, például célzott gazdasági szankciókat készítsenek elő, amelyek bevezethetők a burmai vezetés ellen, amennyiben az erőszakhoz folyamodik, illetve nem válaszol a demokráciához való visszatérésre vonatkozó felhívásra;
8. kéri a Bizottságot, hogy bocsássa rendelkezésre a megfelelő eszközöket a demokrácia és emberi jogok világméretű elősegítése pénzügyi eszközének keretein belül a demokratikus mozgalom és azon demokráciáért küzdő nem kormányzati szervezetek aktív támogatására, amelyek a felelősségteljes kormányzás helyreállításán dolgoznak Burmában;
9. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, az ASEAN tagországok kormányainak, a Nemzeti Liga a Demokráciáért pártnak, az Állami Béke és Fejlődés Tanácsának és az Egyesült Nemzetek Szervezete főtitkárának.

P6_TA(2007)0421

A határokon átnyúló szolgáltatást nyújtók kötelezettségei

Az Európai Parlament 2007. szeptember 27-i állásfoglalása a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók kötelezettségeiről (2006/2049(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel eljárási szabályzata 95. és 153. cikkére,
- tekintettel a szolgáltatók felelősségéről szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(1990)0482),
- tekintettel a szolgáltatók felelősségével kapcsolatos új irányzatokról szóló bizottsági közleményre (COM(1994)0260),
- tekintettel a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁽¹⁾ (a szolgáltatási irányelv),
- tekintettel a fogyasztóvédelmi joganyag átvilágításáról szóló Zöld könyvre (COM(2006)0744),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett, a közösségi fogyasztóügyi politikai stratégiáról (2007–2013) szóló közleményére (COM(2007)0099),

⁽¹⁾ HL L 376., 2006.12.27., 36. o.

2007. szeptember 27., csütörtök

- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a fogyasztóknak nyújtott szolgáltatások biztonságáról szóló jelentésére (COM(2003)0313),
 - tekintettel az Európai Parlament Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottsága kérésére elkészített, a határon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók kötelezettségeiről szóló, 2007. márciusi tanulmánya,
 - tekintettel Diana Wallis, európai parlamenti képviselő írásbeli választ igénylő kérdésére adott, 2006. január 12-i bizottsági válaszra ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Equitable Life Assurance Society biztosítótársaság válságával foglalkozó vizsgálóbizottság jelentése alapján megfogalmazott 2007. június 19-i ajánlására ⁽²⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság jelentésére és a Jogi Bizottság véleményére (A6-0294/2007),
- A. mivel az Európai Unió gazdasági és társadalmi fejlődése nagymértékben függ a szolgáltatási ágazattól, amely folyamatosan bővül és az EU GDP-jének közel 70%-át teszi ki;
- B. mivel az európai fogyasztók határon átnyúló fogyasztásba vetett bizalma alacsony, amint ezt az is tükrözi, hogy 2006-ban a fogyasztók csupán 6%-a vásárolt határon túlról elektronikus úton;
- C. mivel az áruforgalomhoz képest a szolgáltatások határon átnyúló forgalma rendkívül alacsony;
- D. mivel a hibás termékekért való felelősségről szóló irányelvet ⁽³⁾ 1985-ben, az általános termékbiztonságról szóló irányelvet ⁽⁴⁾ pedig 2001-ben elfogadták;
- E. mivel a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás esetében a fogyasztói biztonság helyzete és a fogyasztóvédelem szintje tagállamonként változik, míg az áruszektorban mind a nemzetközi, mind a közösségi jog kielégítő fogyasztóvédelmet biztosít;
- F. mivel egy friss Eurobarometer-felmérés szerint a fogyasztók 33%-a számolt be arról, hogy üzleti vállalkozások a szolgáltatások értékesítését, illetve szállítását azzal az indokkal utasították el, hogy a vásárló nem az üzlet szerinti ország lakosa;
- G. mivel a fogyasztóvédelmi politika épp olyan fontos, mint a versenypolitika, hiszen a jól tájékozott fogyasztók versenyhelyzetet teremtenek a piacokon;
- H. mivel az aktuális uniós fogyasztóvédelmi vívmányok nem egységesek: a Szerződésekben lévő hatáskörmegosztással összhangban az EU csak bizonyos ágazatok és szolgáltatások tekintetében fogalmazott meg szabályokat, így például a távértékesítési szerződések, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok, a fogyasztói hitel, a szervezett utazások és az időben megosztott használat esetében;
- I. mivel bizonyítékok vannak arra, hogy a szabályozási keret jelenlegi szétszabdaltsága elrettenheti a fogyasztókat a határon átnyúló ügyletekben való részvételtől, és nemkívánatos lehetőséget kínálhat a határon átnyúló csalások és megtévesztések számára;
- J. mivel a fogyasztóvédelmi joganyag átvilágításáról szóló Zöld könyv nem tér ki a szolgáltatók kötelezettségeire;

⁽¹⁾ P-4797/05.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0264.

⁽³⁾ A Tanács 1985. július 25-i 85/374/EGK irányelve a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről (HL L 210., 1985.8.7., 29. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001. december 3-i 2001/95/EK irányelve az általános termékbiztonságról (HL L 11., 2002.1.15., 4. o.).

2007. szeptember 27., csütörtök

- K. mivel sem a fogyasztó, sem a szolgáltató nem képes minden esetben világosan megállapítani, hogy tevékenységük egyes részleteire mely jogi szabályozás vonatkozik, azaz, hogy a fogadó vagy a saját ország joga alkalmazandó, illetve, hogy a fogadó vagy a saját ország szabályozó rendszere vonatkozik az adott esetre;
- L. mivel egyes tagállamokban a magánvállalkozások által nyújtott szolgáltatások felhasználóit jobban védik, mint az állami szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások igénybe vevőit;
- M. mivel az aktuális jogszabályok rendszerint nem érintik a szolgáltatások nyújtóinak lényegi kötelezettségeit, és nem nyújtanak a fogyasztó részére egyedi orvoslatot, szemben az áruk szabad mozgására alkalmazott intézkedésekkel;
- N. mivel közösségi szinten nincs olyan jogi struktúra, amely lehetővé tenné, hogy a fogyasztók határokon átnyúló szinten, egységesen lépjenek fel a csalók és a rossz szolgáltatást nyújtók ellen, ennek hiánya pedig akadályt jelent a szabályozó rendszerben, és még inkább korlátozza a fogyasztókat abban, hogy költséghatékony jogorvoslatban és kompenzációban részesüljenek a határokon átnyúlóan;
- O. mivel egyes tagállamokban nincsen olyan szerv, amely segítene a jogviták peren kívüli rendezésben és a közösségi szinten létező jogi struktúrák, nevezetesen az ECC-Hálózat (Európai Fogyasztói Központok Hálózata) és a FIN-NET (az Európai Gazdasági Térség pénzügyi szolgáltatói határokon átnyúló, peren kívüli panaszainak intézésére szolgáló hálózat) egyaránt kevésbé ismertek és alulfinanszírozottak;

A szolgáltatások belső piaca

1. ösztönzi a szolgáltatások belső piacának kiegészítésére szolgáló eszközök fejlesztését;
2. meggyőződése, hogy a szolgáltatások zökkenőmentesebb belső piaca kialakításának további elősegítése érdekében a szolgáltatókra vonatkozó kötelezettségek egységesebb rendszerére van szükség, mivel a szolgáltatások piaca egyre inkább átnyúlik a határokon;
3. tudatában van annak, hogy a 2009. december 28-ig minden tagállam nemzeti jogába átültetendő belső piaci szolgáltatásokról szóló irányelv jelentős hatással lesz a szolgáltatások határokon átnyúló nyújtására, azonban megállapítja, hogy az irányelv nem rendelkezik a szolgáltatók alapvető kötelezettségeiről;
4. úgy véli, hogy a szolgáltatók kötelezettségeire vonatkozó jogi rendszer egyértelművé tétele az EU-ban nagyobb versenyt és nagyobb kínálatot eredményez a fogyasztók számára, ugyanakkor nem vezethet a belső piacon a szolgáltatások szabad mozgásának indokolatlan megsértéséhez;
5. úgy véli, hogy a törvények, szabályok és adminisztratív gyakorlatok tagállamonként eltérő volta bizonytalanságot és átláthatatlanságot eredményez mind a szolgáltatások nyújtói mind a fogyasztók számára, és megnehezíti a közös uniós források hasznosítását, emellett pedig lehetőséget teremt a versenyre a fogyasztóvédelem területén;
6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a kollíziós szabályok és a belső piaci eszközök közötti jogi aktusok jelenlegi keveredése, illetve kölcsönhatásuk egyértelmű meghatározásának hiánya következtében sem a fogyasztó, sem pedig a szolgáltató nem tudja minden esetben világosan megállapítani, hogy melyik jogrendszerrel kell alkalmazni a tevékenységeik egyes aspektusai vonatkozásában, azaz a fogadó vagy a székhely szerinti ország joga alkalmazandó-e, illetve a fogadó vagy a székhely szerinti ország szabályozási rendszere alkalmazandó-e;

2007. szeptember 27., csütörtök

7. meggyőződése, hogy ha a fogyasztók bizonytalanok a szolgáltatások minőségében és biztonságosságában, azzal elvi korlátokat állítanak fel a külföldi szolgáltatókkal szemben, és ez eltántorítja őket a határon átnyúló szolgáltatások igénybevételétől, továbbá, hogy ha valamely fogyasztó negatív tapasztalatot szerez, azt gyakran igazságtalanul valamennyi külföldi szolgáltatóra kivetíti;
8. rámutat arra, hogy amikor a szolgáltatás teljesítésére kerül a sor, a szolgáltatások vásárlóit nem védik oly mértékben a közösségi vívmányok, mint az áruk vásárlóit;
9. fenntartását fejezi ki mindazonáltal a szolgáltatási irányelv maradéktalan végrehajtásáig a szolgáltatások belső piacának teljes megvalósítását szolgáló széles körű, új, horizontális eszközöket illetően;
10. tudatában van annak, hogy a szolgáltatás gyakran igen összetett, emberi kapcsolatteremtéssel és választással járó tevékenység;
11. meggyőződése, hogy a határokon átnyúló szolgáltatások vásárlóiként és eladóiként nem csupán a fogyasztóknak, hanem különösképpen a kis- és középvállalkozásoknak (KKV-k) is hasznára válhat a megnövelt jobbiztonság, egyszerűsítés és a költségsökkentés;
12. emlékeztet arra, hogy a szolgáltatások kereskedelméről szóló általános egyezményben foglaltak szerint a határokon átnyúló szolgáltatások számos különböző módon valósíthatók meg (úgy mint online értékesítés, a szolgáltatásért másik országba való utazás, vagy a szolgáltató látogatása a fogyasztó országába), melyeket mind figyelembe kell venni;
13. megjegyzi, hogy számos olyan függőben lévő, a jobbiztonság biztosítását célzó jogalkotási kezdeményezés van, amely a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók jogaira, és különösképpen kötelezettségeire vonatkozik, nevezetesen a szerződéses kötelezettségekre vonatkozó jogról szóló rendeletre irányuló javaslat (Róma I.) (COM(2005)0650), a nem szerződéses kötelezettségekre vonatkozó jogról szóló, 2007. július 11-i 864/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (Róma II.)⁽¹⁾, és a fogyasztóvédelmi joganyag átvilágításáról szóló Zöld könyv;
14. rámutat arra, hogy a Róma I. javaslat alapvető annak meghatározása céljából, hogy a szolgáltató vagy a vásárló (a szolgáltatás fogyasztója) származási országa szerinti fogyasztóvédelmi jogszabályokat alkalmazák-e; hangsúlyozza, hogy fontos megvárni ennek a jogalkotási eljárásnak az eredményeit;
15. meggyőződése, hogy a szolgáltatások belső piacának olyan módon történő létrehozása, amelynek jogi keretei a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás – a Szerződésben meghatározottaknak és a szolgáltatási irányelvben definiáltaknak megfelelő –, alapvető szabadságán alapszanak, mind jogi, mind pedig gyakorlati szempontból a lényegi intézkedések egyértelműségétől függenek;

Köz- és magánszolgáltatók

16. felhívja a Bizottságot, hogy ne feledkezzen meg arról, hogy a szolgáltatók kötelezettségei tekintetében nem szabad különbséget tenni az állami és magánszolgáltatók között; amelyeknek egyaránt a fogyasztóvédelemről szóló irányelvek alkalmazási körébe kell tartozniuk;
17. elismeri, hogy bár az EU-ban meglévő jogszabályok, így a belső piaci szolgáltatásokról szóló irányelv és a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv⁽²⁾ nem tartalmaz a határokon átnyúló szolgáltatások nyújtói felelősségének szabályozását célzó külön rendelkezést, közvetett hatállyal bírhat a tagállamok jogalkotásában ezen a területen;
18. felhívja a Bizottságot, hogy alaposan vizsgálja meg a határon átnyúló szolgáltatások nyújtóinak felelősségére vonatkozó, meglévő és jövőbeni, horizontális és ágazati jogi szabályozás átültetését és alkalmazását;

⁽¹⁾ HL L 199., 2007.7.31., 40. o.

⁽²⁾ A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól szóló irányelv) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

2007. szeptember 27., csütörtök

19. felhívja a Bizottságot, hogy ellenőrizze a nyújtott szolgáltatások biztonságának előmozdítására és a határokon átnyúló szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos fogyasztói jogoknak a tagállamok által történő biztosítására irányuló intézkedéseket, így például az európai szintű szabványok bevezetését;
20. felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább, finanszírozza és mozdítsa elő az ECC-Net és a FIN-NET munkáját, és ha a tagállamokban a szolgáltatási kulcságazatokban az alternatív vitarendezési rendszerek továbbra sem érhetőek el, legalább egy ajánlást fontoljon meg e tárgyban;
21. felkéri a Bizottságot, hogy továbbra is dolgozzon tevékenyen egy közösségi szintű jogi eszköz bevezetésén, amely elősegíti a fogyasztók határokon átnyúló alapon történő kollektív fellépését, lehetővé téve jogorvoslat szélesebb körben történő igénybe vételét;
22. elismeri, hogy léteznek felelősségi rendszerek a szolgáltatók számára, jóllehet minden tagállamban különböző szinten, de úgy véli, hogy az átláthatóság és a fogyasztói bizalom felépítésére némi konvergenciára lesz szükség, különösképpen a kulcsfontosságú határokon átnyúló ágazatokban, úgy véli továbbá, hogy adott esetben nagyobb együttműködésre lesz szükség a nemzeti szabályozó szervek és a szakmai szervezetek között;

A szolgáltatók kötelezettségeiről szóló horizontális eszközre irányuló kérelem

23. felhívja a Bizottságot, hogy amellet, hogy a kulcsterületeken folytatja az ágazati alapon történő munkát, nyújtson be 12 hónapon belül olyan megfelelő értékelésre irányuló munkaprogramot, amely megvizsgálja a határokon átnyúló szolgáltatások nyújtóinak kötelezettségeire vonatkozó meglévő és jövőbeni jogi szabályozás hatásait a belső piacon és egy esetleges átfogó horizontális eszköz szükségességét a határokon átnyúló szolgáltatásokra vonatkozó szabályozások egymáshoz igazítására a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása érdekében;
24. úgy véli, hogy egy ilyen értékelésnek meg kell vizsgálnia egy olyan átfogó eszköz lehetőségét, amely tartalmazza legalább az árképzésről, a szerződési feltételekről és a hibás vagy késedelmes szolgáltatások esetén alkalmazható orvoslatról szóló megfelelő tájékoztatást előíró, általános alapszabályokat;
25. felhívja a Bizottságot, hogy világosan határozza meg a nemzetközi magánjogi eszközök és a belső piaci eszközök közötti kapcsolatot annak érdekében, hogy semmi kétség ne maradjon afelől, hogy adott esetben a fogadó vagy hazai ország jogalkotása, illetve szabályozása érvényes-e, és amennyire lehetséges, ne hagyjon réseket a szolgáltatókra vonatkozó felelősségi rendszerben;
26. úgy véli, hogy a Bizottságnak számításba kell vennie minden, a KKV-kra vonatkozó kezdeményezés hatásait;
27. felhívja a Bizottság mindazon főigazgatóságait, amelyek érdekeltek a szolgáltatási szektorra vonatkozó jogalkotásban, hogy vegyenek részt tevékenyen a közös referenciakeret létrehozásában, amely tartalmazza a szolgáltatási szerződések ágazatát is, különösen azokon a területeken, ahol máris fennáll, avagy előreláthatóan várható határokon átnyúló tevékenység, kizárólag példaként említve a pénzügyi szolgáltatásokat és az egészségügyi ágazatot;
28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.